O, Dumnezeule slăvit,
izvor de bunătate,
Tu eşti Părintele
iubit,
a-ntregului
nemărginit,

căci prin Cuvântu-Ţi strălucit,
o, Dumnezeule slăvit,
/: creatu-le-ai pe toate. :/

Dar dacă Tu nu eşti şi-al meu,
Părinte pe vecie,
- căci viaţa-mi rea şi traiu-mi greu,
resping Cuvântul Tău mereu -

la toate poţi fi Dumnezeu,
dar dacă Tu nu eşti şi-al meu,
/: ce-mi foloseşte mie? :/

Căci soare, lună şi pământ,
nu-Ţi ies din ascultare,
ci toate-arată cât de sfânt,
cât de puternic şi nenfrânt,

şi cât de viu e-al Tău Cuvânt,
căci soare, lună şi pământ,
/: urmează-a Ta cărare! :/

Atunci Tu eşti al meu deplin,
când voia Ta curată,
o caut şi-o-mplinesc senin,
când merg pe drumul Tău divin,

când ochii-n ochii Tăi mi-i ţin,
atunci Tu eşti al meu deplin,
/: când voia mea Ţi-e dată! :/

Mântuitorule slăvit,
izvor de mântuire,
Tu pentru lume Te-ai jertfit,
păcatul ei ai ispăşit,

şi pentru veci i-ai pregătit,
Mântuitorule slăvit,
/: eternă fericire!... :/

**Dar dacă Tu nu eşti şi-al meu,
Mântuitor şi Frate,
cum voi scăpa de chinul greu,
ce-mi dă păcatul tot mereu,**

cum voi intra la Dumnezeu,
- o, dacă Tu nu eşti şi-al meu,
/: la ce folos de toate?... :/

Căci celor care Te-au primit
în inimi prin credinţă,
comori de har le-ai dăruit,
o viaţă fără de sfârşit,

pe veci Tu eşti al lor Iubit,
acelor care Ţi-au primit,
/: Divina Ta Fiinţă. :/

**Ajută-mă să Te primesc,
adânc şi-ntreg în mine,
să Te ascult, să Te iubesc,
Cuvântul Tău să-l împlinesc,**

de viaţa Ta să m-alipesc,
ajută-mă să Te primesc,
/: şi să trăiesc ca Tine! :/